

عنوان مقاله:

یافته‌های نو در اندیشه بهرام بیضایی (برخوانیهای اژدهاک، آرش، کارنامه بندار بیدخش)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی یافته‌های نوین علوم و تکنولوژی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

داود علیزاده - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

سید ابوالفضل هاشمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

خلاصه مقاله:

نمایشنامه می‌تواند برآیند نگاه و اندیشه نویسنده به مفاهیم مختلفی از جمله فرهنگ، مذهب، تاریخ، اسطوره و... باشد که از گذر تخیل و تفکر بر اثر هنری حاکم شده است. از میان نمایشنامه نویسان ایرانی، بهرام بیضایی در آثارش توجه خاصی به تاریخ و اسطوره‌های کهن ایرانی داشته است. تا آنجا که به نظر میرسد او برای القای مفاهیم امروزی نیز از همی بستر استفاده کرده است. حال با توجه به موارد مذکور، ای مساله مطرح میشود که بیضایی، نگاه و اندیشه امروزی خود را چگونه در بستر روایت‌های اساطیری و از گذر برخوانیها یش منعکس کرده است او برای انتقال نگاه و اندیشه خود در برخوانیها از چه ابزارهایی استفاده کرده است این مقاله به بررسی آثار مذکور پرداخته و اذعان میدارد. بیضایی به سه مقوله فرم، قصه و زبان توجه داشته است و با انتخاب برخوانی برای فرم اثر، روایت بازآفرینی شده قصه‌های تاریخی و اساطیری چون اژدهاک، آرش و کارنامه بندار بیدخش و بنه کنارگیری فارسی سره و کارکردهای زبانی، اندیشه‌های امروزی خود (ضد قهرمان، یاس و سرگشتگی انسان معاصر، توده گرایی) را بیان کرده است.

کلمات کلیدی:

بهرام بیضایی، برخوانی، آرش، اژدهاک، بندار بیدخش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/594361>

